

26 MAI 2023

Locația: Extensia universitară Năsăud

Conferința Națională cu tema **Educație și formare**, ediția a V-a, va avea loc în data de 26 mai 2023. Manifestarea este organizată de către **Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Departamentul de Științe ale Educației, Extensia Universității Năsăud** în parteneriat cu *Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, Consiliul Județean Bistrița-Năsăud, Casa Corpului Didactic Bistrița-Năsăud, Primăria orașului Năsăud, Colegiul Național George Coșbuc Năsăud, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Năsăud, Asociația Comunitarium și Asociația învățătorilor AMMA din județul Bistrița-Năsăud.*

Semnificația acesteia este dată, pe de o parte, de sărbătorirea a **185 de ani de tradiție pedagogică năsăudeană**, care își are originile în înființarea primului curs preparandial de formare a învățătorilor în anul 1838, la inițiativa și sub conducerea lui Ioan Marian, dar și **de aniversarea a 25 de ani de la înființarea Extensiei Universității Babeș-Bolyai din Năsăud**, instituție care continuă cu demnitate misiunea nobile de formare a cadrelor didactice cu specializările profesor pentru învățământul preșcolar și profesor pentru învățământul primar.

Scopul principal al conferinței este de a identifica soluții și idei inovatoare generate de transformările educației și formării în contextul erei digitale care să contribuie la optimizarea activităților didactice.

Educația și formarea sunt două teme generale ale căror conținuturi se reconfigurează și redimensionează într-un ritm accelerat, având în vedere dezvoltările fără precedent din spațiul științelor și tehnologiilor. Provocările date de acest context sunt de interes pentru cei care doresc să facă față ritmului, uneori amețitor, de schimbare a arhitecturii predării, învățării, evaluării și formării, fie ea inițială sau continuă. Urmărim să identificăm, prin intermediul acestei manifestări științifice, capitalizarea bunelor practici din procesul didactic, atât pe cele din spațiul tradițional de instruire, sala de clasă, dar și pe cele din spațiul online sau de tip blended learning, adică utilizarea platformelor, a aplicațiilor și instrumentelor online, dar și a resurselor educaționale digitale.

Manifestarea va reuni cadre didactice din mediul academic și cel preuniversitar, reprezentanți ai organizațiilor profesionale și instituțiilor publice, dar și studenți, masteranzi, cercetători și doctoranzi din domeniul Științelor Educației.

PROGRAMUL CONFERINȚEI

11:30 - 12:30 ► **Dialogul generațiilor: despre debut și performanță în cariera didactică (întâlnire între alumni și studenți)**

12:30 - 13:00 ► **Primirea și înregistrarea participanților**

13:00 - 14:00 ► **Deschiderea lucrărilor conferinței – *Cuvânt de Bun venit***

- Reprezentanți ai autorităților locale
- Decan, Prof. univ. dr. **Adrian Opre**
- Director de departament, Prof. univ. dr. **Ion Albulescu**
- Director Extensia Universității Năsăud – Conf. univ. dr. **Horațiu Catalano**

14:00 - 15:30 ► **Keynote speaker**

- Prof. univ. dr. emerit Sorin Cristea - Universitatea din București- *Un model de curriculum pedagogic pentru formarea profesorilor*
- Prof. univ. dr. emerit Laurențiu Șoitu - Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași *Învățătorul din ființa noastră*
- Conf. univ. dr. Florin Frumos - Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași- *Învățător sau profesor pentru învățământul primar?*

15:30 - 15:45 ► **Prezentare de carte**

15:45 - 16:15 ► **Coffee break**

16:15 - 16:30 ► **Vernisajul expoziției de produse curriculare realizate de către studenții Extensiei Năsăud**

16:30 - 18:30 ► **Workshop-uri**

**Workshop
1**

Reconstrucția status-rolului profesorului în era digitală. Provocări și perspective - Conf. univ. dr. Mirela Albulescu, Conf. univ. dr. Cătălin Glava, Conf. univ. dr. Horațiu Catalano, Drd. Marius Bănuț, Drd. Gabriela Mestic, Drd. Anca Rus, Prof. Maria Fănățan (ISJ-MM)

- Cum se reconstruiește status-rolul profesorului în era digitală?
- În ce măsură influențează tehnologiile digitale creativitatea profesorului?
- Cum putem transforma provocările pe care le implică *Inteligența Artificială* în educație în oportunități?
- Ce înseamnă conceptul *Service Learning* și cum putem implementa acest concept în procesul instructiv-educativ?
- În ce măsură putem contribui la dotarea instituției cu aparatura specifică implementării *Inteligenței Artificiale* în procesul instructiv-educativ prin proiectele de *Service Learning*?
- Ce presupune/reprezintă gândirea computațională?

Workshop-ul va aborda modalități de integrare a *Inteligenței artificiale* în învățământul primar și preșcolar din perspectiva profesorului inovator care se adaptează la noile tehnologii.

Una dintre variantele prin care profesorii secolului XXI își pot perfecționa activitatea didactică și, în același timp, pot să sporească gradul de atractivitate al activităților didactice, este utilizarea instrumentelor de învățare bazate pe inteligența artificială, cum ar fi roboții Bee-bot, Mousebot, Robobloq Qobo și Ozobot. Aceste jucării inteligente le dezvoltă copiilor abilitățile de gândire critică, creativitatea și rezolvarea de probleme, crescând motivația și interesul pentru învățare. În vederea cunoașterii modului de integrare a acestora în procesul instructiv-educativ, vor fi prezentate atât principiile de codare a roboților, cât și o serie de jocuri și tipuri de activități specifice învățământului preșcolar și primar.

Dat fiind faptul că utilizarea *Inteligenței artificiale* în educație poate aduce o serie de beneficii în activitatea didactică, prin personalizarea experienței de învățare, este important să acordăm o atenție sporită acestor noi tehnologii. În același timp, utilizarea acestora aduce și unele provocări, privitoare la costurile implementării, dependența de tehnologie, siguranța copiilor în mediul online etc. Împreună, vom identifica strategii de soluționare a acestora astfel încât fiecare profesor să poată utiliza cu succes la clasă aceste instrumente.

De asemenea, dat fiind interesul ridicat pentru asigurarea egalității de șanse în rândul elevilor și al cadrelor didactice, vom identifica măsura în care principiile *service learning* ne pot sprijini în utilizarea acestor noi tehnologii cu grupurile de elevi din mediile defavorizate, căutând soluții sustenabile pentru acestea. În vederea eficientizării relației dintre școală și comunitate, acesta fiind un principiu al învățării de tip *service learning*, se vor oferi soluții despre parteneriatele care se pot încheia între cele două părți, cu scopul susținerii acestor activități. Pe de altă parte, vom identifica limitările care există în aceste medii, precum și modalități prin care elevii învață și se dezvoltă prin implicare activă în proiecte în sprijinul comunității. În acest context, vom aborda tema dezvoltării globale a copiilor și necesitatea pregătirii lor pentru a deveni cetățeni activi într-o societate modernă.

Prin intermediul unui proiect de tip *Service Learning*, corelat cu utilizarea jucăriilor inteligente în procesul didactic, considerăm că nu este suficientă dotarea unei școli cu resurse, ci este necesar să venim în sprijinul comunității ca facilitatori, ajutând la implementarea unor practici sustenabile.

Toate abordările privesc gândirea computațională ca o gândire adresată soluționării problemelor. Mai exact, gândirea computațională este procesul de gândire care permite formularea unei probleme astfel încât soluționarea acesteia să poată fi transferată unui executor ideal (echipament informatic). Deoarece gândirea computațională nu are nevoie de tehnologie, ci tehnologia are nevoie de gândire computațională, vă invităm la un atelier în care să vă convingeți de acest lucru, participând la elaborarea unor algoritmi într-un scenariu necomputerizat.

Workshop 2

Formarea inițială și continuă a profesorilor și noile provocări ale digitalizării – Prof. univ. dr. Cristian Stan, conf. univ. dr. Dana Jucan, Conf. univ. dr. Gianina-Cătălina Clavac Prodan, Conf. univ. dr. Lavinia Nițulescu, Lect. univ. dr. Anca Simion, Drd. Simona Voin, drd. Mara Sînziana Pascu, Prof. Emiliană Chira (ISJ-BN)

- Sistemul de profesionalizare permite autonomia profesorului în luarea deciziilor privind ruta de profesionalizare?
- Care sunt direcțiile actuale în formarea inițială a cadrelor didactice?
- Cum răspundem tendințelor actuale în formarea continuă a cadrelor didactice?
- După câți ani de predare efectivă dobândesc cadrele didactice o stabilitate în cariera didactică și un statut profesional consolidat?

- Care sunt dificultățile cu care se confruntă cadrele didactice pe parcursul etapelor de evoluție în cariera didactică?
- Cum ne adaptăm la provocările digitalizării în formarea continuă a profesorilor?
- Care sunt perspectivele de formare profesională ale cadrelor didactice debutante?

Workshop-ul acestei secțiuni va aborda problematica profesionalizării carierei didactice în România, printr-o analiză detaliată a celor două dimensiuni: formarea inițială și dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice. De asemenea, ne propunem să punctăm în discuții provocările digitalizării în formarea continuă a cadrelor didactice, problematica mentoratului profesional și perspectivele de formare profesională a cadrelor didactice debutante.

Profesionalizarea pentru funcțiile didactice din învățământul preuniversitar implică un ansamblu de etape de evoluție și dezvoltare profesională, prin care personalul didactic își dezvoltă competențele și nivelul de expertiză în domeniile specifice profesiei didactice. Calitatea de profesionist în educație este dobândită prin acțiuni de profesionalizare, realizate pe parcursul unui ansamblu de etape unitare și succesive de evoluție și dezvoltare profesională. Traseul spre profesionalism în cariera didactică implică două abordări:

- a. profesionalizarea sistemică, reglementată la nivelul sistemului național de formare inițială și continuă a cadrelor didactice, prin care sunt fixate rute de profesionalizare și rezultate unitare pentru întreg personalul didactic;
- b. profesionalizarea deschisă, care recunoaște autonomia profesorului în luarea deciziilor privind ruta de profesionalizare.

Profesionalizarea carierei didactice se întemeiază pe modelul abordării prin competențe și pe conceptul de dezvoltare cumulativă a nivelului de competență a personalului didactic. Perioada de debut în cariera didactică este definitivă pentru parcursul profesional ulterior. Profesorul debutant din România trebuie să facă dovada unui nivel, cel puțin satisfăcător, de dezvoltare a competențelor specifice profesiei didactice, în special competențe psihopedagogice și competențe corespunzătoare domeniului specializării.

Nivelul de competență vizat prin programele și activitățile de formare continuă/perfecționare este evaluat în funcție de (Eurydice, 2022, pp. 2-3):

- capacitatea cadrului didactic de a mobiliza, a combina și a utiliza în mod autonom capacitățile de cunoaștere, abilitățile și competențele generale și cele profesionale în acord cu evoluția curriculum-ului național și cu nevoile de educație.
- capacitatea cadrului didactic de a face față schimbării, situațiilor complexe precum și unor situații de criză (<https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/ro/national-education-systems/romania/formarea-initiala-cadrelor-didactice-din-educatia-timpurie-si>).

Activitatea personalului didactic de predare se realizează într-un interval de timp zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână. Atribuțiile profesorului din învățământul preuniversitar specificate în fișa postului și evaluate sunt repartizate pe 7 domenii de activitate: Proiectarea activității, Realizarea activității, Evaluarea rezultatelor învățării, Managementul clasei de elevi, Managementul carierei și al dezvoltării personale, Contribuția la dezvoltarea instituțională și promovarea unității școlare.

În ultimii 10 ani, strategiile internaționale privind profesionalizarea cadrelor didactice sunt orientate cu prioritate spre utilizarea noilor tehnologii în contexte pedagogice. În formarea personalului didactic din România, domeniul tehnicilor de informare și de comunicare aplicate în procesele de predare și învățare, în managementul instituțional și gestionarea datelor reprezintă unul dintre cele cinci domenii principale în care se definesc competențele corespunzătoare profesiei didactice. Cu toate că există o reglementare legislativă în acest sens, încă din anul 2011, importanța acordată competențelor digitale în predare a survenit din momentul instalării pandemiei de COVID 19.

În acord cu tendințele politicilor educaționale la nivel global, în cadrul programului național România Educată, se preconizează că, până în anul 2030, toți profesorii vor avea formate competențele digitale și de predare prin instrumente digitale (digital literacy; Președinția României, 2019, p. 45-46).

În România, evaluarea și monitorizarea calității predării este responsabilitatea exclusivă a directorului școlii. În lipsa unei reglementări în acest sens, evaluarea activității profesorilor se realizează în moduri și la intervale pe care directorii le consideră cele mai adecvate. Această practică conduce fie la o situație în care profesorii nu dispun de feedback și îndrumări cu privire la modalitățile de îmbunătățire a predării, fie, dimpotrivă, conturează un sistem de evaluare flexibil și personalizat. O cultură școlară colaborativă influențează pozitiv motivarea cadrelor didactice, calitatea predării și satisfacția lor la locul de muncă. Sprijinul reciproc, atât între profesori cât și între aceștia și directorul școlii, are cel mai puternic impact potențial asupra satisfacției la locul de muncă (Eurydice, 2015, pag. 115).

Workshop 3

Didactici inovative, interactive și creative - Prof. univ. dr. Ion Albulescu, Conf. univ. dr. Adina Glava, Conf. univ. dr. Ramona Răduț, Lect. univ. dr. Constantina Catalano, Prof. dr. Rodica Brănișteanu, Prof. Smaranda Florean (ISJ-BN), Prof. Viorica-Adriana Popițan (CCD-BN)

Din arealul complex al științelor educației, conținuturile didacticii, în general și ale didacticilor, inclusiv ale didacticilor speciale, în mod cu totul aparte se reconfigurează și redimensionează într-un ritm accelerat. Provocările din spațiul școlar propriu-zis, tendințele curriculare de actualitate și noile repere ale psihologiei învățării aduc în fața reprezentanților binomului didactic schimbări provocatoare, cu detalii la nivelul arhitecturii predării, învățării, evaluării și formării, toate sesizabile atât în versiunile de instruire școlară face-to-face, cât și în cele on-line.

- Când și în ce condiții putem vorbi despre o didactică inovativă, interactivă și creativă? În ce măsură se configurează un câmp epistemologic al *noilor didactici*?
- Care sunt noile roluri ale profesorului în contextul didacticilor inovative?
- Care este instrumentarul didacticilor inovative și creative? Ce plus de valoare poate aduce acest nou instrumentar didactic?
- Care este impactul digitalizării asupra didacticilor creative și inovative?

Căutând răspunsuri acestor interogații, workshop-ul va analiza modalități de operaționalizare a didacticilor inovative, interactive și creative la nivelul învățământului preșcolar și primar românesc.

Dat fiind faptul că interactivitatea poate aduce o serie de beneficii în activitatea didactică, este important să acordăm o atenție sporită a ceea ce vom numi *noile didactici*. În același timp, utilizarea acestora aduce și unele provocări, privitoare la proiectarea, implementarea, valorificarea bunelor practici, generalizarea unor modele etc. Vom încerca să identificăm limitările care există în diverse medii școlare, precum și modalități prin care anumite metode didactice interactive pot fi adaptate spațiului școlar virtual. Profesorul va rămâne un facilitator al învățării, iar dezbaterile din cadrul workshop-ului ne vor permite să configurăm profilul acestuia.

Workshop
4

Integrarea școlară în contextul paradigmei emergente a neurodiversității – Conf. univ. dr. Claudia Crișan, Conf. univ. dr. Denisa Manea, Lect. univ. dr. Alexandra Oltean, Drd. Ionela Bidică

- Incluziunea școlară – care sunt provocările cu care se confruntă sistemul educațional?
- Paradigma emergentă a neurodiversității – o adevărată provocare pentru implementarea paradigmei incluziunii școlare?
- Integrarea școlară nu implică doar adaptare școlară. Cum reușește cadrul didactic să stabilească un management comportamental eficient la nivelul clasei/grupeii de copii?
- Care sunt instrumentele cu care acesta operează pentru a obține un management al clasei adecvat?
- Parteneriatul școală-familie-specialiști în realizarea unei incluziuni școlare eficiente.

Cu rădăcini în științele naturale, *neurodiversitatea* este un concept relativ nou care încearcă să facă trimitere spre diversitatea creierului uman și a cogniției, acoperind aici elemente precum sociabilitatea, învățarea, atenția, memoria, stările de dispoziție și alte funcții mentale (Armstrong, 2011). Termenul a fost lansat în 1998 de către renumitul sociolog australian Judy Singer care a conturat conceptul de *neurodiversitate* pentru a defini „o politică a diversității neurologice sau a neurodiversității, în care „diferitul din punct de vedere neurologic” reprezintă o nouă completare la categoriile deja familiare” (Singer, 1999, p. 64) căutând astfel să sporească înțelegerea modelului social al dizabilității.

Așadar, incluziunea școlară devine o provocare din în ce mai mare, atât pentru cercul lumii științifice, cât și pentru practicieni. Se ridică adesea semne de întrebare despre cum putem integra cu succes copii cu ADHD, TSA (Tulburare din spectrul autismului), Comportament opoziționist etc. Cum reușește cadrul didactic să facă față, atât provocărilor de natură curriculară, cât și celor din sfera managementului comportamental și a gestionării situațiilor de criză.

Atelierul de lucru își propune familiarizarea participanților cu principalele categorii nosologice vizate de paradigma emergentă a neurodiversității (ADHD, TSA, ODD) precum și cu particularitățile comportamentale, respectiv nevoile de adaptare a mediului în cazul acestor copii.

În acest sens ne propunem prezentarea unei practici de succes implementată în sistemul educațional din Germania și țările nordice. Programul THOP, elaborat și validat de către Dopner, Scurmann și Frolich (1992; 2002) și-a demonstrat eficiența, fiind implementat cu succes în mediul educațional și familial în baza unei instruirii prealabile a adulților. Din cadrul THOP ne propunem să analizăm detaliat *programul în 14 pași* adresat cadrelor didactice și părinților, prin realizarea unor activități practice, analize, studii de caz și oferirea unor materiale de lucru concrete.

În completarea tehnicilor și metodelor de lucru ne propunem de asemenea să prezentăm o serie de *terapii alternative* de ultimă generație în România precum *neurofeedback-ul*, care și-au demonstrat eficiența în situațiile nosologice amintite mai sus.

Workshop
5

Elemente de coaching în educație - Conf. univ. dr. Cornelia Stan, Lect. univ. dr. Claudia Cuc, Drd. Andreea Dohotaru, Drd. Adina Baștea

Workshop-ul va aborda următoarele problematici:

- perspectivă asupra adaptării procesului de coaching în educație;

- tipuri (practici) de coaching uzuale în sistemul formal de instrucție și educație;
- profesorul coach – personalitate și roluri;
- beneficiile coachingului din domeniul educațional.

Originile coachingului se regăsesc în observațiile realizate ca urmare a succesului obținut în psihologie și psihoterapie, pe componenta de învățare a programării neuro-lingvistice. Fiind influențat de psihologia umanistă și de constructivism, coachingul scoate în evidență prezumția că fiecare om dispune de resurse afișate sau potențiale, că poate să evolueze și că are o nevoie semnificativă de autoafirmare. Prin urmare este accentuat caracterul transformator al coachingului, care îl ajută pe individ să devină ceea ce își dorește să devină, motiv pentru care coachingul se substituie unui proces de învățare prin redefinire.

În școală, activitățile de coaching reprezintă un element încă în curs de experimentare, dar cu rezultate pozitive deja înregistrate la nivelul școlii și în activitatea cu diverse categorii de elevi. S-a constatat că specificul coachingului în educație, care rezidă în accentul pus pe descoperirea resurselor interioare ale celui care învață și în orientarea spre performanță, determină formarea unei personalități mai echilibrate și de succes. Rezultatele înregistrate până în prezent la nivelul elevilor (îmbunătățirea comportamentului școlar, creșterea motivației pentru învățare, diminuarea conflictelor interpersonale, rezultate mai bune la învățătură etc.), cât și la nivelul profesorilor (îmbunătățirea practicilor didactice, perfecționarea stilului managerial, satisfacție profesională etc.) reprezintă argumente în favoarea extinderii practicilor de coaching în școală.

Prin urmare, coachingul în domeniul educațional (antrenamentul academic) se dezvoltă ca un nou model în pregătirea elevilor/ studenților pentru învățarea bazată pe competențe și crearea identității lor profesionale de-a lungul vieții, dar și ca un model de formare profesională continuă a cadrelor didactice.

Din această perspectivă, coachingul este un proces de dezvoltare prin care un elev dispune în mod regulat de sprijinul unui antrenor academic (profesor-coach) din școală, pentru a stabili obiective proprii, pentru a identifica strategii de a face față provocărilor existente și potențiale, pentru a-și îmbunătăți performanțele academice și pentru a-și dezvolta în continuare identitatea profesională.

Se apreciază faptul că acest concept va avea cel mai mare succes atunci când va deveni o parte necesară a programului educațional formal. În acest fel profesorul-coach îl poate dirija pe elev în depășirea barierelor care pot împiedica succesul academic, din cauza unor probleme psihologice, emoționale sau de altă natură, manifestate mai cu seamă pe fondul confruntării școlii cu dezinteresul elevilor pentru învățare și cu lipsa lor de motivare, al nonimplicării familiei elevilor în relația cu școala sau dificultatea instituțiilor de învățământ de a asigura condiții optime pentru exersarea și dezvoltarea abilităților elevilor în acord cu interesele lor de formare și cu ceea ce se așteaptă, la nivel de pregătire profesională, pe piața muncii.

Workshop 6

What is your superpower? Strategii de dezvoltare personală a cadrelor didactice – Lect. univ. dr. Cristina Ispas, Lect. univ. dr. Daniel Andronache, Lect. univ. dr. Olga Chiș

- Care sunt nevoile de dezvoltare personală a cadrelor didactice?
- Care sunt principalele tendințe în ceea ce privește dezvoltarea personală a profesorilor?
- În ce măsură programele de dezvoltare personală sunt accesibile cadrelor didactice?
- Care sunt principalele bariere care limitează accesul cadrelor didactice la diferite programe de dezvoltare personală?
- Care sunt strategiile de dezvoltare personală pe care cadrele didactice le pot valorifica?

- Ce metode și tehnici de dezvoltare personală pot folosi cadrele didactice în viața de zi cu zi?
- Cum pot cadrele didactice să își crească și intensifice emoțiile pozitive? Cum pot cadrele didactice să își sporească angajamentul, sensul și semnificația în viața personală și profesională sau pot dezvolta relații semnificative pentru a experimenta o bunăstare psihologică de durată?
- Ce îi poate ajuta pe profesori să conștientizeze modurile optime în care să echilibreze utilizarea unor puncte forte?
- Cum se poate obține echilibrul între carieră și viața personală?
- În ce măsură parcurgerea unui program de dezvoltare personală de către profesori are consecințe benefice și asupra elevilor?

Dezvoltarea personală este procesul prin care o persoană este capabilă să își exploreze și să își exprime pe deplin potențialul, reprezentând un drum continuu și asumat, orientat spre atingerea maturității emoționale, a satisfacției personale și a **urmăririi dezideratului suprem: dobândirea succesului și a fericirii.**

Nevoia de dezvoltare personală o resimt categorii largi de persoane, din domenii și cu profesii variate. Însă, din multe puncte de vedere, diverse studii științifice arată că, mai cu seamă, în cazul cadrelor didactice, procesul de dezvoltare personală a devenit unul absolut necesar pentru îmbunătățirea calității vieții acestora, pentru atingerea obiectivelor de viață, personale și profesionale. De aceea, inclusiv autocunoașterea, ca proces personal care permite explorarea gândurilor, emoțiilor, înțelegerea comportamentelor și atitudinilor poate reprezenta una dintre cele mai importante componente ale dezvoltării personale. Prin utilizarea strategiilor de autocunoaștere, cadrele didactice își pot identifica punctele forte și punctele vulnerabile, valorile, interesele, aspirațiile, atitudinile.

În acest sens, prezentul workshop își propune să familiarizeze cadrele didactice participante cu o serie de strategii prin care își pot asigura dezvoltarea personală, își pot însuși *o mentalitate de creștere* și pot găsi mai mult sens și mai multă semnificație în viața personală și profesională.

Workshop 7 **Învățare și instruire multimedia - Conf. univ. dr. Dana Opre, Prof. dr. Cristina Catalano**

- Ce este teoria învățării multimedia?
- Care sunt principiile și strategiile specifice elaborării conținuturilor instrucționale multimedia?

Scopul atelierului este de a oferi participanților cunoștințele necesare pentru elaborarea unui design instrucțional bazat pe principiile învățării multimedia.

În ultimii 30 de ani știința a făcut progrese considerabile în ceea ce privește înțelegerea mecanismelor învățării umane. Cercetările de psihologie cognitivă și educațională, din neuroștiințe și din științele informatice au avansat enorm ducând la constituirea unui domeniu interdisciplinar - știința învățării - (science of learning) dedicat investigării învățării. Tot mai frecvent, rezultatele acestor cercetări sunt preluate și transferate în domeniul educațional pentru a optimiza și fundamenta empiric practicile instrucționale.

Bazându-ne pe teoria și principiile învățării multimedia, în workshop-ul de față ne propunem să dezvoltăm participanților abilitatea de a construi un design instrucțional multimedia. Mai exact, pornind de la o înțelegere acurată a mecanismelor învățării

conținuturilor multimedia, cei care vor opta pentru acest atelier au posibilitatea să învețe cum să elaboreze și să structureze materiale multimedia (suporturi de lecție/ curs, prezentări ppt, jocuri educaționale etc.) într-un mod cât mai eficient pentru a maximiza învățarea.

Resurse necesare: laptop/tabletă (cei care pot să-și aducă), 1 prezentare ppt (deja elaborată, care poate fi optimizată în baza discuțiilor de la workshop).